

Szent Mihály Hírlevél

A Lenti Római Katolikus Plébánia hírei – 10. évfolyam, 5. szám, 2023. november 1.
Mindenszentek napja



Veres András püspök úr gondolataiból

(Részletek a győri székesegyházban a főpásztor 2022. november 1-jén elhangzott beszédéből.)

„Ma a hálaadás ünnepe van, hálát adunk Istennek a szentekért. A Jelenések könyvében Szent János apostol az üdvözültek megszámlálhatatlan nagy seregéről ír. Olyan sokan vannak, hogy bízhatunk abban, akár mi is közéjük juthatunk. A mai ünnepen érdemes feltennünk a kérdést:

Hány szentet ismerünk? Nem pusztán a nevüket, hanem az életútjukat is. Tegyük ma egy elhatározást, hogy mindennap elolvassuk egy szent élettörténetét. [...]

Mindenszentek napja az égi és a földi szeretet találkozásának az ünnepe. Azokra emlékezünk, akik felismerték az égi szeretetet és erre szeretettel válaszoltak. Tegyük fel magunknak a kérdést: Ég-e bennünk az Isten országa utáni vágy, az égi szeretet vágya? Mert ez a szeretet nemcsak az eljövendő örökkévalóságban ad boldogságot, szeretetet, örömet és békét, hanem a jelen életben is. Jézus azt mondta: Isten országa köztünk, bennünk van (vö. Lk 17,21). Engedjük-e, hogy életünkben jelen legyen Isten? [...]

Tény, nem tudunk könnyedén megszabadulni a gyengeségeinktől és a bűneinktől, de ébren kell tartanunk a vágyat, hogy bármit teszünk és gondolunk, azt Isten szeretetére figyelve tegyük. Engedjük, hogy Isten belépjen az életünkbe, hogy csak őneki legyen ott hely!”



A középkorban gyakran szenteltek templomot Mindenszentek tiszteletére. A 'mindszent' nevet a község is felvette. Megyénkben a Babosdöbrétéhez csatolt Kökényesmindszent községről tudjuk, hogy ilyen temploma volt. Másik ilyen zalai templom a Zalalövőhöz csatolt Zalamindszent városrészben található.

Vas vármegyében Mindszenty bíboros úr szülőfalujának temploma is ezt a titulust kapta.

← Mindenszentek-templom, Mindszenty bíboros úr szülőfalujában, Csehimindszenten.

Háromnegyed évszázada történt

4. rész – Boldogasszony-éve

Mindszenty József bíboros-hercegprímás 1947. június 18-22. között részt vett Kanadában, az **Ottawa** városában rendezett **Mária-világkongresszuson**. Hazafelé jövet a repülőgépen jött számára a gondolat, hogy hasonlót itthon, Magyarországon is lehetne szervezni. A gondolatot tett követte. Két hónap sem telt el, és a kanadai tapasztalatok alapján meghirdette a **Boldogasszony-évet** 1947. augusztus 15. (Nagyboldogasszony ünnepe) és 1948. december 8. (a Szeplőtelen fogantatás napja) közötti időre. Szerencsésen közbeesett 1948. március 15-e, a szabadságharc századik évfordulója. Így lett a „Haza és kereszténység” a Mária-év fő mondanivalója.



**A csongrádi körmenet,
egykori fénykép**

A sorozat első eseménye *Csongrádon* volt, a **Tiszai Mária Napokat** 1947. augusztus 15-17. között rendezték. A Nagyboldog-asszony-napi szentmisén – a korabeli híradások szerint –Csongrád város lakosságának többszöröse imádkozott az ősi Mária-kép előtt.

A híradások *60-80 ezer résztvevőről* írtak. A rendezvény **célja** a hagyományos magyar *Mária-tisztelet* elmélyítése és a *vallásos öntudat* erősítése volt. A Mária-erények és Mária-tisztelet mellett a Tízparancsolatot, az emberi méltóságot, a szeretetet, az igazságot hirdették.

Idézzük a Boldogasszony éve további nyitó eseményeit!

1947. augusztus 15-én a Bíboros úr ***Esztergomban*** mondott beszédet, melyben emlékeztetett a török idők három részre szakadt országára, majd trianon következményére: „*a magyar huszárruha hét darabra tépve hever a földön*”. Bemutatta a háborút követő időket, amikor a nyomor következtében a bűnözés elterjedt.

Augusztus 20-án **Budapest**en a *Szent Jobb-körmeneten* mintegy félmillió hívő vonult a Szent István Bazilikától a Hősök teréig. Erre válaszul indultak meg a katolikus egyház elleni támadások.

A Boldogasszony-éve nyitó eseményei után szóljunk a sorozat zalai rendezvényeiről!

A **zalai Mária-napokat** 1948. szept. 7-én és 8-án tartották. Mindszenty bíboros mellett több magyar főpásztor és szerzetes szónok kapott szerepet. 8-án Kisboldogasszony napján óriási tömeg sereglett ide Zalából és a környező megyékből. A kommunisták akadékoskodásai (a vidékieknek lóvizitet rendeltek el, nem engedélyezték hangerősítő használatát, a középiskolásokat kivezényelték a sportpályára) ellenére nagyon jól sikerült a rendezvény. Szeptember 8-án *Mindszenty bíboros* szabadtéri szentmiséjén *Gröss József érsek* prédikált, majd a bíboros tartotta meg híres beszédét a szabadtéri oltárnál:

„A Boldogasszony palástja alatt egyszer már felépült az ország. Most nekünk kell módot adnunk erre hívő magatartásunkkal, kitartó esengésünkkel, hogy Nagyasszonyunk megmutassa, hogy pártfogása mit segíthet, hogy édesanyánk ma is. [...] Térjünk vissza őseink hitéhez és életformájához!”

A zalai Mária-kongresszus záróbeszédét *Borbély István* jezsuita tartományfőnök tartotta a főplébánia erkélyéről. Kemény hangon szólt az iskolák államosítása ellen. *„Ma már világosan látunk! Nemrég azt hitte volna a jó szándékú ember, hogy bizonyos különös hazai kezdeményezések egy jobb világot készítenek elő. Most azonban – hívő zalaiak – nézzetek körül! Mit láttok? Azt, hogy katolikus iskolák már nem léteznek Magyarországon. Azt, hogy a szerzetesek és apácák nem tanítják többé a ti gyermekeiteket.”* A beszéd mégis a reménység hangján zárult: *„Mi tudjuk, ki mellett állunk, fülünkben állandóan ott cseng az Üdvözítő szava: Ne féljete, én legyőztem a világot!”*

A zalai kongresszusra készült a *„Zalai Mária himnusz”*, szövegét *Kollányi Fülöp* ferences atya írta, zenéjét *Király László*, a nagytemplom karnagya, a zeneiskola igazgatója szerezte. Idézzük első versszakát:

*„Dombos Zala zengő dala Feléd száll most,
Boldogasszony a te neved legyen áldott!
Édesanyánk, árva néped leborulva hódol néked és könyörög.*

Mindszenty bíboros országjárása során óriási tömegeket mozgatott meg. Közben egyre erősödött ellene a rágalomhadjárat, Rákosiék készítették a kommunisták egyik legkiemelkedőbb, minden bizonnyal a Moszkvából diktált, koncepció-szerű perét.

(Folytatjuk)

A rózsafüzér imádkozása

Minden év októbere a rózsafüzér hónapja. Október elmúltával se legyen az imához használt kis eszköz csupán autók dísz tárgya, mondjunk el néhány tudnivalót erről az imáról!

A rózsafüzér szerzője a hagyomány szerint **Szent Domonkos** (1170–1221), aki mint apostoli férfi és rendalapító végezte tevékenységét. Az Egyház kiváló szentjei között foglal helyet. Dél-Franciaországban sokáig fáradozott az eretnekek megtérítésén. Miután buzgólkodásával nem bírt nagyobb eredményeket felmutatni, a Boldogságos Szűztől kérte, tanítsa meg, hogyan harcoljon sikeresebben.

A hagyomány szerint a Szűzanya ekkor Szent Domonkost arra tanította, hogy **leghatékonyabb fegyvere** a szentolvasó-imádság lesz, amely magában foglalja az evangélium összes titkait. A kemény szívek megnyeréséhez a szentolvasót prédikálja, amelyből a rózsafüzér-ima mai alakja kifejlődött. Jelenlegi formájában 1214 táján lett az Anyaszentegyházban használatos ima.

Az újabb idők pápáinak ajánlása a szentolvasó imádkozására:

XIII. Leó pápa, akit „*a rózsafüzér pápájának*” is neveznek (pápaságának ideje: 1878–1903) 1883. szeptember 1-jén tett közzé egy enciklikát, melyben leírta a rózsafüzér imádkozásával kapcsolatos gondolatait. Mint hatékony spirituális segítséget jelölte meg a társadalom bajaira.

A legutóbbi pápák mindegyike szorgalmazta a rózsafüzér imádkozását. Közülük idézzük **Szent VI. Pál** pápa szavait (pápaságának ideje: 1963–1978). Így írt erről az imáról: „*Szemlélődés nélkül a rózsafüzér lélektelen test, s mondása azzal a kockázattal jár, hogy formulák mechanikus ismétlése lesz, és ellentmond Jézus intelmének: »amikor imádkoztok, ne beszéljete sokat, mint a pogányok, akik azt hiszik, hogy a bőbeszédűségükért találnak meghallgatást« (Mt 6,7). A rózsafüzér mondása természete szerint nyugodt, szinte késleltetten lassú ritmust igényel, ami elősegíti az imádkozóban az elmélkedést az Úr életének misztériumairól ...*”

Szent II. János Pál pápa (pápaságának ideje: 1978–2005) a rózsafüzér imádkozásának heti beosztásához adott tanácsot:

Hétfő és szombat az örömdetes *titkok* rózsafüzére;

Kedd és péntek a *fájdalmas* rózsafüzér napjai;

Szerda és vasárnap a *dicsőséges* rózsafüzér ideje;

Míg az általa megszerkesztett *világosság* rózsafüzérét csütörtökre ajánlja.

A rózsafüzér imához kapcsolódó néhány esemény: 1858. február 11-én (1992-től a betegek világnapja) a Boldogságos Szűz **Lourdes**-ban *rózsafüzérrel* a kezében jelent meg Bernadettnek, és ismételten felszólította őt, hogy imádkozza a rózsafüzért, s intse arra az ott összesereglett népet.



A három fatimai látnokgyermek:

Lucia, Ferenc és Jácinta

1917. május 13-án **Fatima** közelében három gyermeknek jelent meg (ld. a képen) egy kis tölgyfabokor felett. Ők is kezében *rózsafüzérrel* látták. A jelenés ötször ismétlődött, minden alkalommal kérte: „*Imádkozzátok minden nap a rózsafüzért, hogy a világ békéjét és a háború befejezését kieszközöljétek!*”

Egy 1957-ben **Lucia nővérrel** készült interjúban olvasható: „...*nincs olyan probléma, bármily nehéz is legyen, világi vagy mindenekelőtt lelki, saját személyes életünkre, családjainkra, a világ vagy a szerzetesrendek családjaira vagy a népek és nemzetek életére vonatkozó; nincs semmilyen probléma – még egyszer mondom –, bármily nehéz is, melyet a rózsafüzér imádkozásával ne tudnánk megoldani.*”

Szent Pio atya így írt: „*A gonosz meg akarja semmisíteni ezt az imádságot, de ez soha nem fog sikerülni neki. A Miasszonyunk tanította nekünk ezt az imát, mint ahogy Jézus tanította a Miatyánkot. Vannak, akik olyan esztelenek, hogy azt hiszik, végig tudnak menni az életen Égi Édesanyánk segítségével nélkül. Szeressétek a Madonnát, és imádkozzátok a rózsafüzért, mert az ő rózsafüzére az egyetlen fegyver a mai világ bűnei, veszedelmei ellen. Imádkozd mindennap a rózsafüzért!*”

Bartolo Longo Rózsafüzér Királynőjéhez szóló híressé vált könyörgéséből: „*Ó, Mária áldott rózsafüzére, édes lánc, mely Istenhez láncolsz minket, szeretet köteléke, mely az angyalokkal egyesít, az üdvösség tornya a pokol szakadékában, biztos kikötő az általános hajótörésben, nem hagyunk el soha többé. Te légy erősségünk halálküzdelmünk óráján. Tiéd legyen kihaló életünk utolsó csókja. És ajkunk utolsó lehelete a te édes neved legyen, ó Pompei Rózsafüzér Királynője, ó drága Anyánk, ó bűnösök Menedéke, szomorúak hatalmas Vigasztalója. Légy áldott mindenütt, ma és mindörökké, a földön és az égben.*”

Szent Pio atya imája

Mennyei Atyám, köszönöm, hogy szeretsz. Köszönöm, hogy elküldted a Fiadat, a mi Urunk Jézus Krisztust a világra, hogy megmentsen és megszabadítson.

Bízom a te hatalmadban és kegyelmedben, amelyek fenntartanak és helyreállítanak.

Szerető Atyám, érints meg most gyógyító kezeiddel, mert hiszem, hogy akaratos az, hogy jól legyek elmémben, testemben, lelkemben és szellememben. Takarj be Fiad, Urunk, Jézus Krisztus legdrágább vérével a fejem tetejétől a talpamig. Vess ki bármit, ami nem kellene, hogy bennem legyen.

Töröld ki az egészségtelen és kóros sejteket. Nyisd ki az elzáródott artériákat vagy vénákat, és építsd fel és pótolj a sérült területeket. Távolíts el minden gyulladást és tisztíts meg minden fertőzéstől Jézus drága vérének erejével. Engedd meg, hogy gyógyító szereteted tüze átjárja az egész testemet, hogy meggyógyuljon és a beteg területeket teremtsd újjá, hogy a testem úgy működjön, ahogy Te létrehozta. Érintsd meg az elmémet és az érzelmeimet, még a szívem legmélyebb zugait is. Telítsd egész lényemet jelenléteddel, szeretetteddel, örömöddel és békéddel és vonj egyre közelebb magadhoz életem minden pillanatában.

És Atyám, tölts be engem Szent Lelkessel, és hatalmazz fel arra, hogy a te munkáidat végezzem, hogy életem dicsőséget és tiszteletet hozzon Szent Nevednek. Ezt kérem az Úr Jézus Krisztus Nevében.

Ámen!

(Továbbra is szívesen fogadjuk a hívektől küldött imákat, énekeket, melyeket kívánság szerint a beküldő nevével, vagy név nélkül közlünk.)



Szent Pio atya

(1887-1968.)

Francesco Forgione stigmatizált olasz római katolikus pap, kapucinus szerzetes. Pappá szentelése után (1910.) Padre Pio néven vált ismertté. Számos különleges esemény fűződik nevéhez. II. János Pál pápa 1999-ben boldoggá, majd 2002-ben szentté avatta. A katolikus ifjak és a civil önkéntesek védőszentje. Gyakori mondása volt:

„Halálom után többet fogok tenni. Az igazi küldetésem halálom után kezdődik.”

Plébániánk életéből

Városunkban szeptember 1-jén elkezdődött a hitoktatás az iskolákban. Jelenleg 4 fő hitoktató végzi az általános iskolás korú gyerekek oktatását.

A hagyományok szerint ebben az évben 2023. szeptember 9-én, szombaton került sor a dunántúli Kolping Családok 17. találkozására Plébániánk Kolping Csoportja szervezésében. Két helyen folyt a rendezvény: a lentiszombathelyi Mária-fánál és a kultúrházban.

A vendég Kolping Családok 9 óráig érkeztek, majd a kultúrházból együtt zarándokoltak el a Mária-fához. 10 órakor ünnepi szentmisén vettek részt a Mária-fánál, melynek főcelebránsa *Kövesi Ferenc*, MKSZ prézes volt.

A szentmisét főzőverseny követte, az ételek zsűrizése után került sor az ebédre az elkészült ételekből. A rendezvényt a Kolping Családok kulturális műsora, majd agapé zárta.



Mária-fa Lentiszombathelyen



Plébániánk KÉSZ Csoportja szeptember 30-án Csurgó városában járt. Ismerkedett a város nevezetességeivel, az egykori kollégiummal, a híres könyvtárral, és a város templomait is meglátogatta. Az idegenvezetésért ezúton is köszönetet mondunk Violáné Bakonyi Ibolya csurgói tanárnőnek.

Sík Sándor (1889–1963) piarista szerzetes költőre egyik versével emlékezünk. Szeptember 28-án volt halálának 60. évfordulója.

Sík Sándor: A mátrai temető

Valami világmegvető / Hajdani bölcs szénégető
Építhette e házikót magának: / Háttal fordult az útnak, a világnak,
Szemközt vele a temető.
Szemközt vele, szemközt velem / Avatag sír. Úgy képzelem,
Hogy ő pihen tövén a régi kőnek, / És onnan nézi házát az időnek
Végezetéig szüntelen.
Így, így szeretnék, gondolom, / Ha eljön rám a Nyugalom,
Én is húnyt szemmel heverészni / És nézni, nézni, egyre nézni
Amit szerettem egykoron.
Akit szerettem, – őt – meg őt, / Meg őt, ó mennyi drága főt,
Testvért, barátot, eszmetársat! / Lehet-e, hogy többé ne lássak
Csak egy lelketlen szemfedőt?
S a milliomszoros csodát, / Az Isten ízét, illatát,
A kozmoszt, melynek boldog tükre voltam,
S a másik kozmoszt, amit eldaloltam, / Ne látnám többé odaát?
Hisz látnom itt sem volt elég / A dolgok innenső felét.
Könyvben, imában, emberekben, / Egyet akartam, egyért verekedtem:
A túlsóért, a teljesért.
Testvér, békén pihenj, és fel ne költsön,
Ha lebocsátják melléd deszkabölcsőm.
Azután, – ki mit szeretett, örökké! / Fejünk felett a fülemile költsön
És én szeressek mindent, mindörökké.

(1957)



A Szent Mihály Hírlevél a Lenti Római Katolikus Plébánia lapja.
Megjelenik kéthavonta, a páros számú hónapokban.
Szerkesztő: Balás Endre, lektor: Domonkos Dóra,
a kiadásért felel: Lendvai Zoltán János plébános.
Elérhetőség: 8960 Lenti, Templom tér 4. Telefon: +36-30/649-3600
E-mail: belvira64@gmail.com Plébániánk honlapja: lentiplebania.hu
Hírleveleink letölthetők a honlapról: lentiplebania.hu/hirlevel
Lapunk valamennyi számát az induló számtól napjainkig az
Országos Széchényi Könyvtár is őrzi.